

42. Pan Jezus zaprasza nas do Wieczernika

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- wprowadzenie w pełen wiary i zaangażowania udział w liturgii Eucharystii;
- wprowadzenie w Eucharystię – sakramentalne uobecnienie ofiary Chrystusa i Kościoła;
- wyjaśnienie religijnego znaczenia darów chleba i wina;
- wyjaśnienie znaczenia ofiarowania się razem z Jezusem Bogu w świetle liturgicznego przygotowania darów i *Pierwszej modlitwy eucharystycznej* we Mszy Świętej z udziałem dzieci;
- kształtowanie postaw eucharystycznych: ofiarowania, jedności i miłości, wdzięczności w codziennym życiu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- opowiada, dlaczego często spotykamy się z bliskimi przy wspólnym stole;
- zna opis Ostatniej Wieczerzy i ustanowienia sakramentu Eucharystii i kapłaństwa;
- pamięta słowa konsekracji i wie, co one oznaczają; rozumie, dlaczego Mszę Świętą nazywamy pamiętką Ostatniej Wieczerzy, a kościół Wieczernikiem;
- wyjaśnia, czym jest Pascha żydowska i co upamiętnia;
- umie wyjaśnić związek Paschy z Ostatnią Wieczerzą i Ostatniej Wieczerzy z Mszą Świętą;
- zna pieśni: *Zbliżam się w pokorze* oraz *Pan Wieczernik przygotował*;
- opowiada, że podczas Mszy Świętej Pan Jezus przemienia chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew;
- zdaje sobie sprawę z obecności Jezusa wśród nas pod postacią chleba i wina;
- wyjaśnia znaczenie słów: „Bierzcie i jedzcie”, „Bierzcie i pijcie”, „To czyńcie na moją pamiętkę”;
- wie, że Jezus zmartwychwstały jest obecny podczas każdej Mszy Świętej pod postacią Chleba i Wina;
- opowiada o wydarzeniach z Ostatniej Wieczerzy;

- wyjaśnia i uzasadnia, że Eucharystia jest sakramentalnym uobecnieniem ofiary Chrystusa i Kościoła;
- wyjaśnia wyraz „przeistoczenie” i religijne znaczenie darów chleba i wina.

Pojęcia, postaci:

Pascha, Ostatnia Wieczerza, kapłaństwo, Eucharystia, Ogrójec.

Wartości:

miłość, ofiara, służba, wierność.

Propozycja realizacji:

Modlitwa: *Główne prawdy wiary; Siedem sakramentów świętych.*

1. W trakcie lekcji można pracować z *Domownikiem* – teksty dotyczące liturgii Mszy Świętej. Jako pracę domową zadajemy uczniom przeczytanie wraz z rodzicami tych tekstów i wspólną rozmowę o znaczeniu poszczególnych postaw, gestów na Mszy Świętej. Można też skorzystać z książeczek do nabożeństwa.

2. Lekcję można zacząć od pokazania fragmentu filmu o wieczerzy paschalnej Żydów i o Ostatniej Wieczerzy. Potem można zadać pytanie: Z jakiej okazji spotkali się uczniowie i Jezus? Czego pamiątką była Ostatnia Wieczerza?

3. Rozmowa: Lubimy spotykać się z najbliższymi przy stole, organizujemy uroczyste wieczery, przyjęcia, często dla uczczenia czegoś, przedłużenia jakiegoś wydarzenia.

4. Dalej omawiamy: Podobnie było za czasów Jezusa. Dzień przed śmiercią Pan Jezus zgromadził swoich uczniów w Wieczerniku na wspólnej uczcie paschalnej. Tam ustanowił sakrament Eucharystii i kapłaństwa. Odczytanie Ewangelii: Łk 22, 7–13 albo większego fragmentu. Omówienie. Zwrócenie uwagi na to, co jest wyrazem, miłości, służby, ofiary Jezusa, wyjaśnienie trudnych terminów.

5. Wyjaśnienie tekstu z „Zapamiętaj”, utrwalenie treści: Każda Msza Święta jest Pamiątką Ostatniej Wieczerzy. W czasie Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa. Po raz pierwszy dał siebie ludziom na Pokarm pod postacią Chleba i Wina. Ten

Pokarm ratuje nas od szatana, grzechu i śmierci wiecznej.

6. Omówienie ilustracji z podręcznika: baranek, chleb prażony, gorzkie zioła. Przypomnienie, że Bóg wyzwolił Żydów z niewoli egipskiej. Tych, którzy ofiarowali baranka i spożywali jego mięso. Omówienie reprodukcji Ostatniej Wieczerzy i zdjęcia przedstawiającego moment konsekracji.

7. Odesłanie do lektury *Domownika*. Przy kolejnych lekcjach dotyczących Eucharystii warto skorzystać z zawartych w *Domowniku* rozważań i pytań. Polecenie, by dzieci wraz z rodzicami przeczytały teksty z *Domownika*.

8. Do przygotowanej wcześniej szkatułki przyklejamy hasło: MSZA ŚWIĘTA – PAMIĄTKA OSTATNIEJ WIECZERZY. Omówienie znaczenia. Wytlumaczenie, że pierwsza Msza Święta miała miejsce w Wieczerniku. Przytoczenie słów Jezusa, które powtarza kapłan podczas przeistoczenia.

9. Podziękowanie Jezusowi, że daje nam siebie za pokarm – spontaniczna modlitwa. Odśpiewanie pieśni eucharystycznych, np. *Zbliżam się w pokorze; Pan Wieczernik przygotował*.

10. Zadania z podręcznika, s. 123–124 oraz dodatkowe, utrwalające:

• Odpowiedz na pytania:

Kiedy Pan Jezus ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa?

Jakie zadania mają księża, dlaczego są potrzebni Panu Bogu i nam?

Dlaczego kościół nazywamy współczesnym Wieczernikiem, a Mszę Świętą pamiątką Ostatniej Wieczerzy?

• Uzupełnij zdania:

W czasie Pan Jezus ustanowił sakramenty i

Najpierw wziął chleb i powiedział: „.....”

.....”, potem kielich z winem i rzekł: „.....”.

Polecił swoim uczniom, aby czynili to na

• Wykonaj plakat, przez który zachęcisz swoich kolegów do systematycznego i pełnego udziału we Mszy Świętej. Narysuj, pod jaką postacią Pan Jezus ofiarowuje się za nas i oddaje się w nasze ręce?

• Ułóż swoją modlitwę, w której podziękujesz Panu Jezusowi za to, że daje nam siebie pod postacią Chleba.

• Naucz się pieśni: *Pan Wieczernik przygotował* lub *Zbliżam się w pokorze*. Spróbuj zilustrować słowa pieśni.

- Pomódl się za kapłanów i o to, aby jak najczęściej w pełni uczestniczyć we Mszy Świętej.

11. Można wykorzystać tekst mówiący o głodzie spotkania z Jezusem w trudnych sytuacjach życia: *Spotkanie z Jezusem Eucharystycznym*:

OPOWIADANIE

We wrzeźniu pracujemy nadal na ogrodach. Nagle wśród Polaków rozchodzi się radosna wieść, którą nasi rodacy przekazują sobie wzajemnie, a mianowicie, że w Semipałatyńsku jest ksiądz, Polak – ksiądz Tadeusz Fedorowicz. Łzy wzruszenia cisną się do oczu i jednocześnie rodzą się pytania, czy to możliwe, czy prawdziwe, że jest ksiądz pośród nas? Ksiądz – tutaj? Okazuje się, że ksiądz Tadeusz Fedorowicz dołączył dobrowolnie do transportu ludzi wywożonych ze Lwowa, żeby na zesłaniu pełnić wśród nich posługę kapłańską.

Ogarnia nas ogromna radość, z pewnością będziemy mogli przystąpić do sakramentu pokuty po trzech długich latach, a może nawet będziemy uczestniczyć w Eucharystycznej Ofierze? Jezus przyjdzie do nas, do tego miasta wśród stepów nad Irtyszem. Przyjdzie do zatroskanych, strudzonych, głodnych i zamieszka z nami. Jak mamy się przygotować na to spotkanie? Czy wystarczą nasze gorące, spragnione serca, uzbierane stepowe kwiaty, jesienne kwiaty, cudze domostwa, w których mieszkamy? Czy to wystarczy? On o nas nie zapomniał, choć nieraz tak nam się wydawało. Nadeszła chwila spełnienia naszych pragnień i tęsknot.

Wkrótce ksiądz Tadeusz odwiedza nasze chaty. Przy ulicy Uczylicznej u pani Urbańskiej odbywa się spowiedź. Długie spojrzenie dobrych, pogodnych oczu i bardzo piękne, ciepłe słowa dodają otuchy. Przypominam sobie moją pierwszą spowiedź i pierwszą Komunię Świętą, do której przygotowywał mnie w Poznaniu ksiądz Jerzy.

Jest wrześniowa niedziela, gromadzimy się w chacie, którą udostępnił nam gospodarze – Tatarzy (jakże dziwna jest historia). W chacie tej ksiądz Tadeusz sprawuje Najświętszą Ofiarę. Wszyscy płacemy ze wzruszenia. Chleb, którego tak bardzo pragniemy, przeistacza się w Ciało Chrystusa. Nie jest to chleb zdobywany od czasu do czasu i dzielony pomiędzy wszystkich z dokładnością iście aptekarską – to jest sam Jezus Chrystus ze swoją Mocą i swoją wielką, ogarniającą nas Miłością.

12. Można przypomnieć uczniom, jakie jest znaczenie sakramentu kapłaństwa. Warto skorzystać z lekcji o sakramencie kapłaństwa z podręcznika do kl. II, opowiadania ks. Twardowskiego *Po co są księża*, jego wiersza o kapłaństwie. Podkreślić, iż zadaniem kapłanów jest sprawowanie sakramentów świętych i nauczanie – głoszenie słowa Bożego, służba Bogu i ludziom.

Fragment z książki Barbary Piotrowskiej-Dubik, *Kwiaty na stepie*, Warszawa 1997.